

[H. P. Hansen.]

har udført. Kritik har der været rigeligt af, Kritik fra de Folk, som mente, at de ikke fik saa meget, de maaske kunde have ventet, Kritik fra de Folk, som sad udenfor og mente, at Hjælpekassebestyrelserne kun øste ud med rund Haand.

Det er givet, at der kan have været Tilfælde, hvor en Hjælpekassebestyrelse har udbetalt en Understøttelse, som maaske ikke skulde have været udbetalt. Men naar der sidder i 300—1 400 Hjælpekassebestyrelser, saa betyder dette, at der med Aars Mellemrum kommer et lille Skrig om, at nu har denne eller hin Hjælpekassebestyrelse ikke forvaltet Pengene paa forsvarlig Maade, men har givet Understøttelser til Folk, som ikke havde Trang dertil — dette enkelte Tilfælde betyder intet. I det store og hele tror jeg, man tør sige, at Hjælpekassebestyrelserne har administreret paa fuldt forsvarlig Maade, administreret ud fra den Betragtning: Det er det offentlige Penge, vi administrerer, vi har Pligt til at tage Hensyn til de Folk, der skal have Understøttelse, vi har ogsaa Pligt til at tage Hensyn til Kommunen, der betaler Pengene.

Jeg tror, at naar nu Hjælpekassebestyrelserne forsvinder med dette Lovforslags Vedtagelse — og jeg haaber, at den Tid ikke er fjern, da det er vedtaget —, er der Anledning til at sige Hjælpekassebestyrelserne en Tak for det Arbejde, de har udført i den Tid, de har virket.

Nu samles Bevillingerne paa det Sted, hvor Uddelingen finder Sted. Man har ment, at det var forkert, at Magt og Ansvar var fordelt. Jeg tror ikke, der er sket noget i saa Henseende. De Folk, der sidder i Hjælpekassebestyrelserne, har handlet ud fra det Ansvar, de havde overfor det offentlige. Men det har været vanskeligt for dem i de Tilfælde, hvor en Kommunalbestyrelse sagde: I giver for mange Penge ud, nu vil vi ikke bevile Jer det Beløb, I har ønsket. Derved kom Hjælpekassebestyrelserne meget ofte i en vanskelig Stilling. Det undgaas nu for Fremtiden, naar det bliver det sociale Udvalg, der skal uddele Pengene og ogsaa bevile dem.

Med Hensyn til de andre Opgaver, som det sociale Udvalg skulde have, findes der i Lovforslaget et Afsnit, der hedder Kommunegæld, hvor der fastsættes be-

stemte Regler om Hjælpens Størrelse i visse Tilfælde, og hvor der ogsaa kræves kvalificeret Flertal i Kommunalbestyrelsen. Her mener jeg, at det *kvalificerede* maatte kunne forsvinde, men det haaber jeg ogsaa, den højtærede Socialminister vil være villig til at forhandle om i det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen.

Der findes her en Bestemmelse om, at ingen Forsørger kan faa tilstaaet Rejsehjælp som Kommunegæld, medmindre man har overbevist sig om, at der er sikret ham Arbejde paa det paagældende Sted, og hvis det sociale Udvalg alligevel udbetaler Rejsehjælp, kan den paagældende Kommune komme til at betale hele det Beløb, som det bliver nødvendigt at udbetale i den Kommune, hvortil han rejser, og det Udvalg, som har uddelt Pengene, kan komme til at betale Beløbet.

Jeg tror, det er en Bestemmelse, der nok skal hindre Kommunalbestyrelsens Medlemmer og det sociale Udvalgs Medlemmer i at give Rejsepenge til en Mand for at faa ham ekspederet over i en anden Kommune. Det har jo hidtil ikke været noget ukendt Fænomen, at under en eller anden Form blev der dette eller hint Sted givet Rejsepenge til en Mand, og saa drog han til en anden Kommune, henvendte sig dér om Hjælp, og naar man saa ikke bestemte kunde konstatere, at det var det offentlige, der havde hjulpet ham til denne Rejse, var det den nye Opholdskommune, der fik hele Byrden. Gik det galt, ja, saa kom man kun til at betale det, som der skulde have været betalt, hvis man havde beholdt vedkommende Mand. Her vil det sociale Udvalgs Medlemmer selv kunne komme til at betale Beløbet, og saa tror jeg nok, man skal vogte sig for at ekspedere en Person over i en anden Kommune.

Der findes saa Bestemmelser om Fattighjælp med Fattighjælps Virkninger. I visse Tilfælde, naar det skønnes, at der er gaaet lang Tid, hvor den paagældende har faaet en saa stor Understøttelse, at det kan betragtes som fast Fattigforsørgelse, kan man erklære, at det er Fattighjælp med Fattighjælps Virkninger, saaledes at den paagældende mister Valgret og Valgbarhed — atter til Beroligelse for dem, der mener, at